

הממונה על המשמעת

15.10.23
תיק 96/2023

דיון משמעת

בעניינו של XXX – בית הספר לחינוך

הכרעת דין

1. נגד הסטודנט הוגשה קובלנה לפי סעיפים 12.4 ו 12.6 לתקנון המשמעת. האירוע נוגע למבחן בית בקורס "זרמים ומגמות בחברה הישראלית". כמתואר בקובלנה, בודקת הבחינות חשדה שהסטודנט לא כתב את הבחינה באופן עצמאי אלא בסיוע מישהו אחר וזאת בהפרה של ההנחיות לבחינה.
2. ביום 27.9.23 התקיים דיון בעניינו של הסטודנט. הדיון התקיים בזום. הסטודנט לא היה מיוצג. לשאלתי אם הוא מעוניין להיות מיוצג – ענה הסטודנט בשלילה.
3. בדיון השתתפו מטעם התביעה בודקת הבחינות ומגישת הקובלנה - נאדין רוזנברג ומרצת הקורס ומגישת הקובלנה - אתי איסטלר. המרצה העידה:
אתי: לסיפור הזה יש שני שלבים. במועד א' הוא הגיש מבחן שהיה כולו מועתק והוא גם הודה בשיחה שהיתה לי איתו.
XXX: מויקיפדיה לקחתי הכל.
אתי: במועד ב' הוא עשה את הבחינה שהיתה טובה במיוחד.
XXX: למה אין לי שכל לעשות את זה?
אתי: אני לא אמרתי את זה. אמרתי שהיה טוב במיוחד ולכן נקראת למבחן בעל פה כי היה פער גדול בין הבחינות. שנית, המשלב הלשוני מאוד גבוה ותחושה שאושה אחר כך, שהיו קטעים שלמים שהגיעו ממקורות אחרים. ואז קראתי לXXX לפגישה ושאלתי אותו שאלות מאוד מאוד פשוטות. שאלתי מושגים בסיסים מתוך הקורס והוא לצערי לא ידע להשיב. עברנו ועברנו ונתתי עוד הזדמנות. זה מושגים מתוך הבחינה שכתב, נכון?
ירון: כן. מתוך הבחינה שלו. הוא לא ידע. שאלתי מספר פעמים מי עזר לך והוא ענה: אתי: "אף אחד לא עזר לי". שאלתי את זה יותר מפעם אחת.
XXX: אני עשיתי את העבודה.
אתי: הוא אמר מספר פעמים שאף אחד לא עזר לו. היה לי קושי עם זה, כי הוא לא כתב את זה לבד.
XXX: אני נעזרתי בגוגל. אני כתבתי לבד.

בהמשך חקר התובע את הסטודנט:

- ירון: למשל שאלה לגבי המיקום הגאוגרפי של מדינת ישראל. כתוב בשפה של מישהו שעברית זה שפת אם שלו. מהיכן נלקח?
XXX: מויקיפדיה. לא העתק הדבק.
יפעת: יש פער בין רמת הלשון שמופיעה במבחן, לבין העובדה שעברית היא לא שפה ראשונה שלך.
XXX: נכון, אבל אם כתבתי בערבית וביקשתי שיתרגם לעברית, יצא לי 100 אחוז. זה גם מראה לי טעויות ואני מחליף.
ירון: אתה מתעקש שלא נעזרת באף אחד שיתקן את השפה?

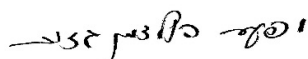
XXX: אף אחד. עשיתי את העבודה במכללה. זה בחינת בית. כולם נעזרים בגוגל. כל אחד הולך לאן שקל לו. יש סיכומים – זה קשה אז הלכתי לגוגל.
XXX: כן. של הסטודנטים לא של המרצה.

4. התרשמתי מאמינות עדות המרצה לגבי הפער הלא מוסבר בין משלב הלשון בבחינה לבין ההיכרות שלה עם הסטודנט ומכך שבבירור מולה בעל פה, הפגין הסטודנט ידע ברמה נמוכה בהשוואה לרמת הבחינה. מנגד עדותו של הסטודנט היתה לא קוהרנטית. הוא מסר שעבד עם וויקפדיה, עם סיכומים של סטודנטים, עם גוגל טרנסלט, ולא הצליח להציג הסבר משכנע למשלב הלשון הגבוה בתשובות בבחינה. הסטודנט גם טען כי בבירור בעל פה מול המרצה הוא ידע להגדיר את כל המושגים מלבד שניים. גם בנקודה זו לא התרשמתי שעדותו אמינה. לאור זאת אני קובעת שהתביעה הוכיחה כי הסטודנט הפר את הוראות הבחינה.
5. התובע מסר לבית המשפט בנסיבות המדוברות הוא מוכן לתקן את כתב האישום להפרת הוראות לפי סעיף 12.6 לתקנון. התובע ביקש שיושת על הסטודנט עונש של פסילת הבחינה ופסילת הקורס. הסטודנט לא טען לנסיבות מקלות לעונש.

גזר דין

- משמצאתי שהסטודנט עבר עבירה של הפרת הוראות אני נדרשת לעונש. לא הובאו נסיבות להקלה בעונש. לפיכך אני קובעת כי עונשו של הסטודנט יהיה במצטבר:
1. פסילת הבחינה (ציון 0)
 2. פסילת הקורס "זרמים ומגמות בחברה הישראלית"
 - א. הרחקה לסמסטר על-תנאי והתנאי הוא שהסטודנט לא יורשע בעבירת על סעיפים 12.6 לתקנון לתקופה של שנתיים מיום מתן פסק הדין.

זכות ערעור תוך 15 ימים.

פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת